

23.12.2018 Poniżej interpelacja nr 22739 do ministra spraw wewnętrznych i administracji w sprawie zmuszonych do odejścia ze służby w Policji tysięcy funkcjonariuszy oraz odpowiedź ministerstwa.

Zgłaszający: **Bożena Kamińska**

Data wpływu: 01-06-2018

Szanowny Panie Ministrze,
decyzją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z Policji wyrzuceni zostali doświadczeni policjanci, którzy zaczęli pracę przed 1990 rokiem (czyli datą rozwiązania Milicji Obywatelskiej). Wiele jest przypadków funkcjonariuszy, którzy byli wzywani na rozmowę przez przełożonych i dostawali propozycję nie do odrzucenia: albo sami złożą raport o zwolnienie ze służby i przejdą na emeryturę, albo zostaną zwolnieni.

Wszyscy wspomniani funkcjonariusze, którzy mieli za sobą epizod w Milicji Obywatelskiej przeszli weryfikację i całym swoim zawodowym życiem udowodnili oddanie dla kraju. Trudno sobie wyobrazić sprawnie funkcjonującą strukturę Policji bez tak doświadczonych funkcjonariuszy.

Faktem jest również to, że tysiącom ludzi w sile wieku mogących pracować w Policji jeszcze przez długie lata odebrano możliwość kontynuowania służby. Jest to tym bardziej istotne, że byli to mądzy ludzie i fachowcy w swojej dziedzinie. Także eksperci policyjni podkreślają, że zwolnienie z Policji tylu często wybitnych fachowców i obsadzenie ich stanowisk mówiąc kolokwialnie „ludźmi nie mającymi często zielonego pojęcia o robocie” jedynie osłabia wizerunek całej formacji.

Ponadto kuriozalne jest również to, że pracę w Policji stracili nie tylko ci funkcjonariusze, którzy mieli przeszłość w Milicji Obywatelskiej, ale także i ci, którzy tej przeszłości nie mieli. Wyniki i doświadczenie nie odgrywały w tym przypadku żadnego znaczenia.

Co warte podkreślenia owym setkom funkcjonariuszy, którym „podziękowano” dość brutalnie za ich niejednokrotnie ciężką służbę w Policji łącznie z narażaniem własnego zdrowia i życia odebrano także po prostu możliwość zarobkowania. Wielu z owych policjantów po dziś dzień ma problem ze znalezieniem jakiegokolwiek pracy, a co za tym idzie źródła dalszego utrzymania siebie i swoich rodzin.

W związku z powyższym zwracam się z pytaniami do Pana Ministra:

1. Czy nie uważa Pan co zresztą podkreśla wielu ekspertów policyjnych, że uniemożliwienie kontynuowania służby w Policji dla wielu nierzadko wybitnych fachowców i zastępowanie ich często zwłaszcza na kierowniczych stanowiskach „żółtodziobami” przyczynia się jedynie do osłabienia wizerunku całej formacji?

2. Jak odniesie się Pan do przypadków, w których funkcjonariusze byli wzywani na rozmowę przez przełożonych i dostawali propozycję nie do odrzucenia: albo sami złożą raport o zwolnienie ze służby i przejdą na emeryturę, albo zostaną zwolnieni? Czy tak powinno wyglądać pozbywanie się wielu wybitnych fachowców, którzy w dalszym ciągu chcą poprzez swoją służbę w Policji służyć Polsce i Polakom? Dlaczego w tak brutalny sposób zabiera się im taką możliwość?

3. W jaki sposób kierowany przez Pana resort ma zamiar pomóc zwłaszcza finansowo, ale także w formie pomocy psychologicznej tysiącom ludzi, którym w wyniku decyzji MSWiA zmuszono do opuszczenia szeregów Policji? A może taka pomoc została już owym funkcjonariuszom przyznana - jeśli tak to w jakim zakresie?

4. Dlaczego część funkcjonariuszy z tzw. przeszłością w Milicji Obywatelskiej bez względu na jej charakter w dalszym ciągu pracuje w Policji na często bardzo wysokich stanowiskach podczas, gdy setki ich kolegów zmuszono do odejścia z przywoływanej formacji? Czy oznacza to, że jak argumentuje część środowiska usuniętych ze służby decyzją MSWiA funkcjonariuszy są w Policji „równi i równiejsi”?

5. Jak duża jest skala przywoływanego zjawiska, tzn. ilu dokładnie funkcjonariuszy musiało i odeszło, ze służby w Policji w wyniku decyzji MSWiA odnoszącej się do ich pracy w Milicji Obywatelskiej? Jak ta liczba funkcjonariuszy przedstawia się w układzie przestrzennym tj. wojewódzkim?

6. Czym kierowało się ministerstwo wydając decyzję, która pozbawiła pracy tysiące funkcjonariuszy, a wielu z nich odebrała także możliwość dalszego zarobkowania i utrzymywania swoich rodzin? Dlaczego nie wzięto pod uwagę pozytywnej weryfikacji, którą przeszli wszyscy przywoływani funkcjonariusze?

7. Jaka jest skala zjawiska funkcjonariuszy, którzy w 2016 oraz 2017 roku przeszli na świadczenia emerytalne z Policji? Proszę o podanie danych w przekroju wojewódzkim z uwzględnieniem danych procentowych i bezpośredniej liczby takowych osób.

***

Odpowiadający:

Krzysztof Kozłowski - sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji

Data wpływu

09-08-2018

przedłużenie terminu odpowiedzi

Odpowiedź na interpelację nr 22739 w sprawie zmuszonych do odejścia ze służby w Policji tysięcy funkcjonariuszy

Odpowiadający: sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jarosław Zieliński
Warszawa, 29-11-2018

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację numer 22739 Posła na Sejm RP Pani Bożeny Kamińskiej w sprawie zmuszonych do odejścia ze służby w Policji tysięcy funkcjonariuszy w pierwszej kolejności należy podkreślić, że zawarta w tytule niniejszej interpelacji teza jest nieprawdziwa. Funkcjonariusze Policji nie są zmuszani do odejścia ze służby, a występująca w formacji fluktuacja kadr jest naturalnym, powszechnym i nieuniknionym procesem wpisanym w działalność każdej organizacji, w tym także Policji.

Jednocześnie pragnę nadmienić, że tematyka związana z przejściem na świadczenia emerytalne funkcjonariuszy Policji była przedmiotem odpowiedzi na wcześniejsze wystąpienie Pani Poseł w sprawie sytuacji kadrowej w polskiej Policji w latach 2016-2017.

Zagadnienia dotyczące przyjęć i zwolnień z Policji, podobnie jak kwestie mianowania lub powołania na określone stanowiska służbowe[1] regulują przepisy ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067, z późn. zm.). Wspomniana ustawa określa podstawy prawne zwolnienia policjanta ze służby, uzależniając je od zaistnienia różnych stanów faktycznych. Wystąpienie niektórych z nich jest często niezależne od woli policjanta lub przełożonego podejmującego decyzję o jego zwolnieniu.

Policjantowi zwalnianemu ze służby przysługuje odprawa, ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe lub urlopy dodatkowe oraz czas wolny od służby udzielany na podstawie art. 33 ust. 3 ww. ustawy. Prawo do zaopatrzenia emerytalnego i wysokość świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia ustala w formie decyzji organ emerytalny określony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, tj. Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA. Osobom uprawnionym do zaopatrzenia emerytalnego oraz członkom ich rodzin, zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej[2], przysługuje prawo do świadczeń socjalnych z tworzonego na ten cel funduszu socjalnego.

Należy zauważyć, że w myśl art. 29 ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, funkcjonariusze zwolnieni ze służby, uprawnieni do policyjnej emerytury lub renty, posiadają prawo do lokalu mieszkalnego będącego w dyspozycji między innymi ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w rozmiarze przysługującym im w dniu zwolnienia ze służby. Do mieszkań tych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące lokali mieszkalnych dla funkcjonariuszy. Dodatkowo, zgodnie z art. 30 ustawy zaopatrzeniowej, emerytom i rencistom policyjnym zapewnia się pomoc w budownictwie mieszkaniowym na zasadach przewidzianych dla funkcjonariuszy.

Wymaga podkreślenia, że obecny stan prawny nie pozbawia byłych funkcjonariuszy Policji pozostających na zaopatrzeniu emerytalnym możliwości dodatkowego zarobkowania i jednoczesnego pobierania świadczeń emerytalnych. Stosownie bowiem do art. 41 ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, emerytura lub renta inwalidzka ulega zmniejszeniu na zasadach określonych w przepisach art. 104 ust. 1a-6, ust. 8 pkt 1 i 2 oraz ust. 9 i 10 ustawy o emeryturach i rentach z FUS[3], nie więcej jednak niż o 25% wysokości tej emerytury lub renty inwalidzkiej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3. Natomiast zgodnie z ust. 3 ww. regulacji, w razie osiągnięcia przychodu, o którym mowa, w kwocie przekraczającej 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, kwota emerytury ulega zmniejszeniu o 25% jej wysokości. Należy nadmienić, że w stosunku do osób uprawnionych do emerytury policyjnej w wymiarze wynoszącym 75% podstawy jej wymiaru bez uwzględnienia podwyższenia z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą, nie stosuje się zasad zmniejszania świadczeń określonych w ustawie zaopatrzeniowej bez względu na wysokość osiąganego przez te osoby dodatkowego przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że ogółem w latach 2016-2017 zakończyło służbę w Policji 2193 funkcjonariuszy, którzy zostali przyjęci do ww. formacji przed dniem 6 kwietnia 1990 roku (w 2016 roku - 907, a w 2017 roku - 1286 policjantów).

Spośród tych funkcjonariuszy 1627 osób (niemal 75%) spełniało przesłankę z art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy o Policji, tj. w chwili odejścia ze służby w Policji nabyło prawo do emerytury z tytułu osiągnięcia 30 lat wysługi emerytalnej.

Z poważaniem
MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH i ADMINISTRACJI
z up. **Jarosław Zieliński**
Sekretarz Stanu

[1] Szczegółowe wymogi w zakresie mianowania lub powoływania na stanowiska służbowe zostały określone w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych oraz warunków ich mianowania na wyższe stanowiska służbowe (Dz. U. poz. 857, z późn. zm.).

[2] Ustawa z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2018 r. poz. 132, z późn. zm.), zwana dalej ustawą zaopatrzeniową.

[3] Ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270, z późn. zm.), zwana dalej ustawą o emeryturach i rentach z FUS.

***